

KAPITOLA DRUHÁ

Ve chvíli, kdy se za Cecilíí a dvěma udatnými gardedámami zavřely dveře, zasunula jsem svůj i ten růžový vějíř do kapsy a vyskočila na nohy. Musela jsem je sledovat, abych zjistila, co se děje a jak mohu pomoci. Kdybych se u nich ale držela moc blízko, budu riskovat, že mě ty dvě matrony poznají. Proto jsem nejdřív vyskočila na pohovku v salóнку a stoupla si na špičky, abych přes vysoké okno dohlédla na ulici. Hluboko posazená okna ve tvaru diamantu mi sice zkreslovala výhled, ale trojici směřující ke stanovišti drožek jsem rozpoznala.

Jak jsem slézala z lenošky, zjistila jsem, že mě s ústy dokončují služebná. Přitiskla jsem si prst ke rtům a podala jí šilink, abych si zajistila její mlčenlivost. Touhle transakcí jsem se příliš nezdržela, ale přesto se mi zdálo, že to zabralo věčnost. Nasadila jsem si rukavičky a vyšla ven. Naštěstí jsem přišla právě včas, abych viděla, jak vozka pomáhá drobné postavě ve zvonové sukni následované dvěma společnicemi do

čtyřkolové bryčky. Snažila jsem si zarýt do paměti poznávací značku drožky, zatímco jsem pochodovala vpřed, abych si taky jednu přivolala...

Tak daleko jsem se ale nedostala.

V tu neopatrnou, nešťastnou chvíli jsem se ocitla tváří v tvář mému bratrovi.

Tomu staršímu a zavalitějšímu, Mycroftovi.

Narazili jsme do sebe a myslím, že jsme z toho byli oba stejně překvapení. Já jsem nejspíš nahlas vykřikla. On vydal takový zvuk, jako kdyby mu někdo ušetřil pořádnou ránu do jeho vzorované sametové vesty. Všechno se odehrálo najednou, takže je těžké vybavit si, kdo se pohnul první, jestli mě chytil za loket dřív, než jsem ho vši silou kopl do holeně. Jen vím, že jsem se v jeho sevření kroutila jako úhoř a vybavuji si, že jsem mu pořádně dupla na bezchybně naleštěnou koženou botu a, aniž bych sáhla po dýce, jsem se mu vytrhla a upalovala pryč.

Kdyby to byl Sherlock, je velmi nepravděpodobné, že bych unikla, ale před Mycroftem to nebylo těžké. Slyšela jsem, jak za mnou funí a po pár krocích zahulákal na celé kolo: „Zastavte tu dívku!“

A já zároveň s ním zaječela: „Ten muž mě osahával!“ Bylo to tak šokující obvinění, že všichni přihlížející pobouřeně zabručeli a s křikem a nevraživými pohledy se otočili na Mycrofta. Já se mezitím vyhýbala sukním a kličkovala mezi mužskými lokty, až jsem znovu doběhla k dámským toaletám. Bleskově jsem minula dveřníka s historkou, že jsem si uvnitř